

Publicerad 2020-01-11 10:27 av the wildcat

Du gör mig alltid glad

älskade klokuggla
varför jag saknar dig så mycket
våra minnen värmer mig alltid
och bar mig
medan vi jagades av ångesten
vi krokade arm över raviner
slungades ut i brusande forsen
galopperade över heden
och medan vilddjuren nafsande i hasorna
hela vägen längs Golgata
så fanns du där
sist men inte minst
är du fantastisk
att du står ut med en pratkvart
som väl är skriver jag mer än
använder mungiga

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren the wildcat med Poeter.se id #102214 innehar upphovsrätten